

-

- บางครั้งฉันอยากเป็นคนตาบอด...

- จะได้ไม่ต้องเห็นภาพสงคราม

ภาพป่าไม้ถูกโค่น

ภาพสัตว์ในกรงขังที่เรียกว่า สวนสัตว์

โลกคงไม่ตัดสินคนกันที่หน้าตา

คงไม่ซื้อของที่เปลือกนอก

- คงรักคนอื่นที่ตัวตนของคนนั้นจริง ๆ

- คงไม่เกิดกระแสคลั่งดารา

คงประหยัดค่าเสริมสวยมากมาย

บางครั้งฉันอยากเป็นคนหูหนวก...

จะได้ไม่ต้องได้ยินเสียงคนทะเลาะกัน

ไม่ได้ยินเสียงปืนและระเบิด

เสียงผู้คนนินทา วาจาสกปรก

และสัญญาณของนักรบการเมือง

บางครั้งฉันอยากเป็นคนใบ้...

จะได้ไม่ต้องมีคนชวนนินทา

ไม่ต้องด้อล้อต่อเถียงกับใคร

ไม่ต้องเสียเวลาไปกับการพูดและไม่ทำ

แต่ว่าโลกยังมีภาพสวย ๆ ใ้มอง...

ใบไม้แดงในฤดูใบไม้ร่วง

ใบหน้าเด็กไร้เดียงสา

รอยยิ้มของผู้คน

ดวงดาวบนฟ้า

ปลาที่ว่ายเสรีในน้ำ

โลกยังมีเสียงเสนาะสอดให้ได้ยินได้ฟัง...

เสียงแผ่วลิวของดนตรี

เสียงครืนครืนของน้ำตก

เสียงน้ำลำธารไหล

เสียงนกร้อง

โลกก็ยังมีเรื่องดี ๆ ให้พูดถึง...

มีคนเล่านิทานให้เด็กฟัง

เล่าเรื่องขบขันเรียกรอยยิ้มกันและกัน

และบอกต่อความดีของคนอื่น

บางทีหากเรารู้จักเปิดหู เปิดตา เปิดปากในบางเรื่อง

และปิดประสาทในบางเรื่อง

ประโยชน์ของความไม่มี

เขียนโดย นายตัวดี ท.ทิวเทือกเขา

วันอังคารที่ 29 กันยายน 2009 เวลา 08:44 -

---

โลกของเราคงน่าอยู่และสวยงามกว่าเมื่อวาน...

23-11-2004